

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Iusta Dei adversus ejusmodi abusus judicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VI. Hic vero expendamus an iam cuiquam mirum videri debeat, si magnus ille iudex (semper bonus, semper iustus, qui in pondere & statera omnia mensurat) brachium suum exseruerit, & manum fulminibus impleuerit, ad deiiciendum & proterendum eos qui ipsius bonitate, eaque potestate, quam ille certis hominibus in terra commisit, abusi sunt: an & mitum? Si Germaniæ Episcopos & Prælatos in seruitutem dedeirit, quum antea diuitijs, potentia & maiestate etiam maximis Europæ Principibus non cederent, iam multis in locis tenui aliqua & miserabili pensione, à suis hostibus pene dicam emendicata, vel ex inæquali cum ipsis diuisione sibi relicta portione fruuntur, imo prorsus plurimis locis exterminati sunt de terra? quamuis reliquij hoc tempore melior fortuna affulgere incipiat. Annon Deus ipsi per Malachiam Prophetam prædixerat? *Propitius quod ego dabo vos contemptibiles & humiles omnibus populis: quia non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege mea.* Negari non potest Lutherum aliquam causam habuisse clamaadi, & sanctum nostrum Eremitam, suspirandi & votis poscendi Reformationem. Sed vt S. Bernardus Ecclesiasticorum vitia in idem asperitè reprehendens, intra professionis tamen & officij cancellos se continuit, & Monachos curæ suæ commissos tanto diligentius rexit: sic Lutherum decebat, si Spiritu Sancto agebatur, in caritate Ecclesiæ succurrere. At longe aliam ingressus est viam, qui abiecto cucullo, è Monasterio profugus, non aquam in incendio, sed oleum & sulphureum puluerem affudit, quo domus, quam purgandum: scilicet sibi sumserat, plane conflagraret, & in fauillam & cinerem redigeretur. Non est sanus iste modus purgandi, cum ex eo quod lauandum est, incendium aut pyram construis. Auaros igitur nonnullos quæstores & Indulgentiarum præcones excusare nolo, qui vulgi simplicitate abusi, magnam vim pecuniæ turpiter compararunt, ac turpius profuderunt. O turpis & infamis auaritia, radix omnium malorum; vt recte Apostolus te appellat! Tu primam Hæresi portam aperuisti. Tu illam tam longam miseriarum nostrarum telam exorsa es: quemadmodum tu quoque innocentissimum Dei filium tradidisti. Auaritia, auaritia, inquam, horum sacrilegiorum primam Luthero ansam dedit: tum auaritia etiam quorundam Augustinianorum, qui ægrius forte ferebant quod & ipsi in partem non admissi essent cum ipso Luthero: quem, vt apparet, initio nihil

aliud in hanc arenam protraxit quam gloriæ desiderium; eo quem multo actius aduorsatorum vitia postea infectatus est. Quid, quod tum temporis Christiana charitas pluribus in locis exstincta, & humilitas proscripita videbatur? In omnibus pene per septentrionem Religiosorum familijs dissolutione & superbia regnabant: vulgus erat longæ & crassæ ignorantie immersum. Sic nimirum cessante agricola. — *Infelix lolium & steriles dominanur auena.*

Ecclesiæ certe ager Borealis Prælatorum negligentia & pigritia totus quasi sentibus & spinis obductus squallebat; torusque ob morum dissolutionem & vitia, degenerat in myricas. Quod enim ad doctrinam vniuersæ Ecclesiæ Sanctitatemque eius attinet, ea integra semper manet & manebit, neque illius erroris poterit conuinci ob æternam assistentiam Spiritus Sancti, & promissam Ecclesiæ indefectibilitatem. Sed quem admodum senectus deformitatem subinde affert, neque vllum tam bene compositum est corpus, aut ædificium tam bene coagmentatum, quod non vetustate in aliqua parte corrumpatur; sic nulla est disciplina, etiam in Dei domo, quæ in longinquitate temporis situm aliquem non contrahat, & à pristina degeneret integritate, in hac vel illa regione terrarum. Ita enim comparatum est, natura lapsæ casu, ut quanto leges sunt antiquiores, tanto vitiosa natura subtilius rimas aduersus leges, quærendo, vitia multiplicando magis inualescat: omniaque sic quotidie fiant deteriora. In quo Natura aliter operatur quam ars quæ opera sua in dies politiora producit. Hinc Horatius de isto degenerate cursu Naturæ suæ concinit lyra:

*Damnosa quid non imminuit dies?
Ætas parentum peior auis, tula:
Nos nequiores: mox datura
Progeniem vitiosorem.*

PROGRESSUS CONTROVERSIÆ de Indulgentijs, Dominicanum Luthero sese opponunt: qui Romam citatus, demum caute S. Sedis Legato se sistit Augustæ, & quæ postea euenerint.

CAPUT IX.

ARGUMENTUM.

I. Quid Leo X. Pontifex in his turbaturum initijs fecerit.
II. Dent.